

ločilo sedaj pri volitvah v sreske kmetijske odbore, ki bodo nato čez mesec dni volili banovinski kmetijski odbor.

Zato člani občinskih kmetijskih odborov, pozor!

Izvolite v sreske kmetijske odbore može, ki so vredni splošnega zaupanja, ki so v vsakem oziru značajni, sposobni, delavni ter zvesti krščanskim načelom našega ljudstva, načelom, ki so temelj vesnega upravljanja javnega denarja!

V NAŠI DRŽAVI.

Naša država in Bolgarija v popolnem sperazumu. Pogajanja med našo državo in bolgarsko v Sofiji so končala s popolnim uspehom. — Rešeni sta bili vprašanja o dvolastninskih posestvih in o nevtralnem obmejnem pasu. Glede dvolastninskih posestev je sprejeto načelo medsebojne zamenjave na ta način, da bodo bolgarski lastniki, ki imajo posestva na našem ozemlju, dobili v zamenjavo posestva naših državljanov na bolgarski strani in obratno. Prosto-voljna sprememba lastništva posestev se bo vršila do dne 1. aprila tega leta. V slučajih, kjer ne bi prišlo do sporazuma, bo odločala mešana bolgarsko-jugoslovanska komisija, ki bo stalno delovala, tako da se lahko smatra, da bo to vprašanje v najkrajšem času rešeno. Kar se tiče nevtralne obmejne cone, se je sklenilo, da bo obsegala pas 6 do 10 km, v katerem se ne bo nihče smel na novo naseliti razen domačinov ter državnih uradnikov. Kontrolo nad izvajanjem tega dogovora bo izvrševala posebna mešana komisija.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Iz Albanije prihajajo vesti o sovražnem gibanju proti vladarju Ahmed Zogu. Vladarska moč Ahmeda je tako nesigurna, da pride lahko vsak čas do usodepolnih dogodkov.

Velik uspeh rumunsske kmetijske vlade. V Rumuniji so se vršile volitve v pokrajinske skupščine. Narodna kmetijska stranka, ki je na vladi, je dobila pri teh volitvah 80 odstotkov — vseh glasov.

Nevarni pojavi v Rusiji. V sovjetski Rusiji se je začel boj med oblastmi ter kmeti, ki se upirajo boljševiški komandi glede posestn. stanja in vnovčenja poljskih pridelkov. Sovjetska vlada je izdala naredbo, s katero se zapleni ves imetek na posestvih in hišah kulakov (večjih posestnikov). Po tej naredbi bodo izgnani kulaki iz vseh srezov, kjer se upirajo sovjetskimi naredbam. Po celi Rusiji prihaja do krvavih spopadov med kmeti in vojaštvom, ki pritiska na kmete in jih hoče s silo ukloniti. Ravno radi odpora kmetov bo prišlo v Rusiji do spremembe v vladnih vrstah.

Napad na novega predsednika Mehike. Mehika je dobila te dni novega predsednika v osebi D. Orteza Rubia. V njegovi vladi celemu svetu znani Calles ni minister, pač pa je ostal kot

notranji minister dosednji predsednik Portez Gill. Komaj se je vsedel novi predsednik na vladni stol, že je bil 6. februarja nanj izvršen napad. Neki 22 letni Daniel Flores je oddal na predsednika 5 streliv, od katerih ga je zadela eden v čeljust, vendar napadeni ni

v nikaki nevarnosti. Atentator pripada stranki — propadlega predsedniškega kandidata Vosconcellosa. Po lastni izpovedi po aretaciji je izpovedal, da je nameraval umoriti predsednika in ves kabinet, da bi pripomogel v politični zmedbi Vosconcellosu do vlade.

Italija in Avstrija.

Državni kancelar avstrijske republike dr. Schober je bil pretekli teden v Rimu. Njegov obisk je napravil, kakor je povdarjalo avstrijsko časopisje, konec napetostim, katere so nekaj časa vladale med Italijo in Avstrijo. Te napetosti so zadnji čas prenehale ter so na njihovo mesto stopile, kakor je dr. Schober mogel naglasiti v avstrijskem parlamentu, prijateljske razmere. Podpora Italije Avstriji na drugi konferenci v Haagu je bila izraz in sad tega prijateljstva. Avstrijska javnost pa tudi kljub vsem sledečim nesoglasnostim ni mogla pozabiti močne podpore, ki jo je Italija naklonila Avstriji o priliki plebiscita na Koroškem.

Sam dr. Schober je o namenu svoje ga obiska v Rimu izjavil v razgovoru z urednikom fašistovskega lista »Popolo di Roma«, da prijateljskih razmer med Italijo in Avstrijo ni še le treba umetno vzgraditi, ker so povse naravne. Do pri-srčnosti v teh razmerah pa je prišlo vsled velikodušne pripravnosti italijanske vlade, da bo podpirala stremenje avstrijske politike po zunanjem posojilu. Italiji gre hvala za njeno podporo Avstriji na haaški konferenci. Italija tudi kaže, kar je Avstriji povse razumljivo, zanimanje in smisel za preosnovo avstrijske ustave, ki naj bi ustvarila in zajamčila boljšo disciplino (strožji red). Italija tudi ne bo odtegnila svoje pomoči Avstriji pri rešitvi gospodarskih vprašanj. »V bodočih mesecih,« tako je končal avstrijski kancelar svojo izjavo, »bomo morali storiti največje napore, da odpravimo in ozdravimo sedanjo našo gospodarsko bedo. Prijateljstvo, ki nam ga Italija skazuje na

tem potu, bo za nas velika korist in izdatna pomoč.«

Te besede avstrijskega kancelarja je treba ohraniti v vidu, ako naj se ustvari prava sodba o prijateljski pogodbi med Italijo in Avstrijo, sklenjeni pretekli teden v Rimu in podpisani od Mussolinija in Schobera. Kaj Avstrija pričakuje od tega prijateljstva, je Schober odkrito povedal. Kaj pričakuje Mussolini, tega voditelj fašistov in predsednik italijanske vlade ni povedal. — Znana pa so stremjenja fašistovske zunanje politike, ki hoče Madžarsko, Avstrijo in tudi druge države pritegniti v italijansko interesno sfero (krog). — Tudi ni bilo objavljeno in sporočeno javnosti, ali in kaj sta se dogovorila med seboj Mussolini in Schober o Nemcih na južnem Tirolskem, ki sedaj spada k Italiji.

Znano je, da je bilo postopanje fašistovske Italije z Nemci na južnem Tirolskem eden glavnih vzrokov za prejšnjo napetost med Italijo in Avstrijo. Fašistovska politika nasilnega razna-rodovanja južnotirolskih Nemcev je vzbujala nevoljo in nezadovoljnost v Avstriji in Nemčiji. Sam avstrijski kancelar Seipel je moral o razmerah na južnem Tirolskem govoriti v avstrijskem parlamentu ter je v tem oziru apeliral (se skliceval) na vest vsega kulturnega sveta. Mussolini mu je to hudo zameril. Kaj je kancelar dr. Schober v tem vprašanju govoril ali dosegel pri Mussoliniju, ni javnosti znano. Bodočnost bo pokazala, ali bodo dobrot med Italijo in Avstrijo sklenjenega prijateljstva tudi deležni Nemci na sedanjem italijanskem Tirolskem.

Razširjenje krščanstva.

Kljub strašnemu preganjanju in drugim oviram, katere so se postavljale na pot, se je širilo krščanstvo tiho in brez hrupa, uprto na lastne moči, po vseh pokrajinah rimskega cesarstva. Od reke Ganges v Indiji do najbolj oddaljenega zapada, od Šotlandske na Angleškem do puščave Sahara v Afriki je bilo polno krščanskih občin. Število škofjskih, to se pravi onih občin, ki so se razvile v škofije, je zelo veliko, kakor to dokazujejo zborovanja škofov. Na vzhodu (brez Egipta) jih je bilo 290, v Egiptu 64, Afriki 125, Italiji 60, Španiji 37, Galiji (Francija in Nemčija) 21, na Angleškem 3. Nemški učenjak Harnack ceni vse škofije po preganjanju na 1500.

Dokazano je bilo leta 325 600 škofjskih sedežev in se lahko vzame kot

skupno število 7-800. Škofije so bile razdaljene različno po posameznih deželah in je s tem ugotovljena različnost širjenja krščanstva po provincah.

Krščanski pisatelj beleži, da so se pogani pritoževali, ker so se priznavale h krščanstvu osebe obeh spolov, vsake starosti in iz vrst najvišjih dostojanstvenikov. In res dobimo tedaj kristjane v najbolj odličnih stanovih človeške družbe. Že sveti Pavel omenja kristjane, »ki spadajo k dvoru cesarja«. Sveti Irinej pozna v svojih spisih kristjane, ki so na cesarskem dvoru in rabijo cesarjevo pohištvo. Dionizij iz Aleksandrije imenuje dvor rimskega cesarja Valerijana »zbor božji« in pod Dioklecijanom je bilo mnogo kristjanov med cesarjevimi služabniki; celo žena in cesarjeva hčerka sta bili kristjani. — Pod cesarjem Domicijanom sta bila dva cesarjeva svetovalca krščanske veroizpovedi in katakombe v okolici Rima dokazujejo, da je bilo krščanstvo doma v najbolj imenitnih rodbinah v Rimu.

V rimsko vojsko je prodrlo krščanstvo zelo pod Dioklecijanom. Od konca drugega stoletja in posebno v premirju pred zadnjim preganjanjem se je krščanska vera zelo razširila.

Zakaj se je krščanstvo širilo tako naglo?

Glavni vzroki, da se je krščanstvo širilo tako naglo, so bili ti-le: 1. Predvsem je bila moč krščanskih resnic, ki je presegala po vsebini in razumljivosti vso posvetno modrost; na drugi strani pa je rešila na zadovoljiv način vprašanja, s katerim se je človeštvo neprestano ukvarjalo: Bog, neumrljivost duše, plačilo po smrti itd. 2. Čudeži in razna znamenja, katere je vršil Bog po kristjanih, prerokbe, čudežna ozdravljenja, dar jezikov, posebno še moč kristjanov nad zli duhovi — vse to je dokazovalo resnico nove vere. 3. Sveto življenje kristjanov, ki jih je podžigalo, da so v očigled rabljem in na grmadah oznanjevali sveti evangelij in predvsem čudovita vztrajnost ter potrpežljivost pri nečloveških mučenjih je prepričala mnoge v resnici krščanstva. 4. Krščanstvo je bila vera ljubezni in pomoči bližnjemu. Vsakovrstni reveži so prejeli radovoljno podporo, istako bolniki iz lastnih in tujih občin, celo poganski siromaki, vdove in sirote, zapuščenji sužnji, dela nezmožni, popotniki itd. In to podpiranje je bila dolžnost pravega kristjana. Velikanski je moral biti utis, katerega je vzbujala krščanska ljubezen do bližnjega v srcih poganov, ker je poznalo poganstvo tako malo ljubezni! Ubožnejše sloje je krščanstvo v množinah priklepalo nase le radi ljubezni do bližnjega. 5. Tudi trdna organizacija Cerkve je zelo uplivala na razširjenje krščanstva.

Oznanjevalci sv. evangelija v prvih stoletjih.

Poleg 12 apostolov, ki so se razkropili po svetu, oznanjujoč sveti evangelij, je delovalo zelo veliko oseb v istem smislu, ali kot spremljevalci apostolov, ali mimogrede, ali pa čisto samostojno. O tem nas podučijo Dejanje apostolov in nekatera apostolska pisma. Pa tudi po smrti zadnjega apostola je bilo premnogo oznanjevalcev, ki so delovali po vzgledu dvanajsterih, spreobračali pagane, katere so krstili in jih izročili v nadaljnji poduk učiteljem posameznih verskih občin. Število potujočih apostolov se je po beležkah cerkvenega pisatelja Origena znatno zmanjšalo v 3. stoletju, a tedaj so obstojale po celem kulturnem svetu krščanske občine, ki so delovale v misijonskem smislu na okolico.

V prvem času obstoja svete Cerkve (v 1. stoletju) ne moremo govoriti o pravi krščanski književnosti ter znanoosti. Naobraženi, ki so se skraja pokristjanili, so imeli z oznanjevanjem svetih resnic toliko dela, da niso prišli do pisanih beležk. Sploh pa je bila od Kristusa samega določena kot glavno sredstvo širjenja novega nauka živa in nepisana beseda. Radi tega so tudi spisi naslednikov apostolov — apostolskih očetov priprosti opomini k trdni veri ter čistemu življenju in so se rodili iz praktičnih potreb. Še le v sredini dru-

gega stoletja se spremenijo te razmere. Tedaj poseda krščanstvo že vse polno visoko naobraženih mož, ki so prijemali za pero in branili krščanstvo napram raznim obdolžitvam od strani oblasti in predvsem judov. Cerkveni pisatelji drugega in tretjega stoletja so po pretežni večini zagovorniki napram vsem mogočim napadom, lažem ter podtikavanjem in jih imenuje cerkvena zgodovina »apologete«.

Proti sežiganju mrličev katoliška in pravoslavna cerkev. Razne protiverske družbe so začele že pred izbruhom svetovne vojne širiti agitacijo za sežiganje mrličev. Sežigalnice (krematorije) so postavili povsod, kjer so imeli glavno besedo socijalni demokratje. Katoliška cerkev se je izrekla že davno proti sežiganju in je odrekla pri takih slučajih cerkveni obred. Pred kratkem se je ustanovilo v Beogradu društvo »Ogenj«, ki hoče pozidati za mrliče sežigalnice. Društvo se je obrnilo na srbskega pratrijarha, da bi dovolil pri sežiganju mrtvecev cerkveni obred. Člani pravoslavne sv. sinoda, ki so zborovali te dni v Sremskih Karlovcih, so dali z ozirom na omenjeno prošnjo sledeče pojasnilo, ki se popolnoma ujema s tozadevnim načelnim stališčem katoliške Cerkve in se glasi: »Že na predzadnjem svojem zasedanju je sveti arhijerejski sabor povodom slučaja v tej zadevi zavzel svoje stališče. Takrat je nekdo iz Pančeva zahteval, da se dovoli cerkveni obred njegovemu bratu, čegar truplo je bilo v inženstvu upepeljeno. Sveti arhijerejski sabor je tedaj odklonil — vsak cerkveni obred onim, ki so bili po smrti sežgani v krematoriju, če se je to storilo po njihovi lastni volji. — Ta sklep svetega arhijerejskega sabora velja še danes in ga sinod po samem svojem svojstvu kot izvršilna oblast svetega sabora ne more spremeniti in radi tega tudi ne more vzeti v razpravo prošnje društva »Ogenj«. Nauk cerkve je odločno proti sežiganju mrtvecev ter obsoja cerkev sežiganje kot protiverski čin.

Kakor pod rimskim cesarjem Neronom. V Rusiji so začeli krščansko vero in posebno še svečeništvo tako kruto in nečloveško preganjati ter iztrebljati kakor pod rimskim Neronom. — Ruski škof Nikolaj, ki je poglavar ruske cerkve in živi v Londonu, je podal angleškemu listu te-le podatke o mučeništvu ruskega svečeništva: Nadškofu v Permu Androniku so boljševiki iztaknili oči. Škofa v Tobolsku Hermogena pa so živega privežali na kolo parnika. Arhimandrita Dimitrija so skalpirali. Nektariju pa so polomili roke in noge, mu zabili žebelje v glavo in mu v usta vlili stopljen svinec.

Kupuj premišljeno, da kupiš po ceni a kljub temu dobro! Najprijetneje je, ko se doma lepo udobno sedi pred veliko ilustrirano knjigo svetovne razpošiljalne tvrdke Suttner in premišljeno izbira vse, kar se potrebuje. Tu je na tisoče predmetov za vse svrhe, katere se lahko nabavi brez vsakega rizika, ker to, kar ne uga, se zamenja, ali pa se vrne denar. Tudi naši čitalci dobe to praktično knjigo popolnoma brezplačno, ako jo zahtevajo od svetovne razpošiljalne tvrdke H. Suttner v Ljubljani. Štev. 992.

Nesreča v nesreči. Pretekli teden so nam je prijavili naročnik »Slovenskega Gospodarja« g. S.V. iz Savinjske doline. Pogorel mu je dom. V tej nesreči je mislil, da bo dobil podporo »Slovenskega Gospodarja«. Ugotovilo pa se je, da je plačal naročnino le za pol leta. Tako žalibog ni bilo mogoče ustreči njegovi prošnji, da bi se mu podpora izplačala. »Slovenski Gospodar« je namreč objavil, da more izplačati podporo le onim, ki so celoletni naročniki. To smo že ponovno povdarjali in danes že enkrat ponovimo: Degovor, ki smo ga sklenili in ga ni mogoče izpremeniti, velja le za celoletne naročnike, ker mi o drugih evidenc o tej zadevi ne moremo voditi. Vemo, da je našemu naročniku težko, toda mi preko pogodbe ne moremo. O tem obveščamo vse ostale naročnike, ki nimajo celoletne naročnine poravnane, da je pogodba v tem oziru neizpremenljiva. Nikomur ne želimo nesreče, žalibog pa ne počiva, kakor kaže ravno pričujoči slučaj, zato bi bila res to nesreča v nesreči, ako bi ne bila v takem slučaju naročnina za »Slovenski Gospodar« za celo leto poravnana. Kdor že ima kaj vplačane naročnine, pa pošlje doplačilo, naj to na srednjem delu položnice zapiše: doplačilo do konca 1930.

Slovesna otvoritev novega mosta pri Radgoni. V nedeljo dne 9. februarja ob 11. uri predpoldne se je vršila slovesna blagoslovitev in predaja prometu novega železobetonskega mosta preko Mure pri Radgoni. Prepotrebni most je bil zgrajen na stroške naše in avstrijske države. Pri otvoritvi je bil navzoč naš ban dr. Sernec, pomožni škof dr. Tomažič, dr. Schaubach in več drugih dostojanstvenikov v spremstvu bana. — Most je blagoslovil graški škof dr. Pavlikovsky. Avstrijsko vlado je zastopal kancler dr. Schober, ministra dr. Hainisch ter Schumy in štajerski deželni glavar dr. Rintelen. Po blagoslovitvi in nagovorih je povabil visoke goste gornjeradgonski župan, zatem je bil slovesni obed v Radgoni.

Izplačilo veroučnih nagrad. Finančnemu oddelku kraljeve banske uprave v Ljubljani naj predložijo prijave veroučnih ur za čas od 1. septembra do 9. decembra 1929 tudi gg. katehetje na meščanskih šolah. Za isti čas naj vsi katehetje vpošljejo tudi prijave za potnine. — Lavantinsko katehetsko društvo.

Kako smo prišli iz Rusije. — Kakor smo vam že poročali, smo se po mnogih letih vrnili iz ruskega jetništva. — Ker ste nas prosili, naj vam poročamo o naših doživljajih v jetništvu, vam o tem poročam nekaj vrstic. Ne morem vam popisati, kako se nam je godilo pod sovjetsko vlado. Toliko vam pa naznamim, da smo komaj pobegnili ter potovali celi dve in tričetr let. Ker nam je zmanjkalo živeža, smo se morali vdati vladji ter prisilno delati. da